

Συντονισμός των δωρητών της ΕΕ όσον αφορά την αναπτυξιακή βοήθεια

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2013 που περιέχει συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με τον συντονισμό των δωρητών της ΕΕ όσον αφορά την αναπτυξιακή βοήθεια (2013/2057(INL))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη το άρθρο 225 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), και ειδικότερα τα άρθρα 9 και 151 και το άρθρο 153 παράγραφος 1 στοιχείο ε) αυτής,
- έχοντας υπόψη τα άρθρα 209 και 210 ΣΛΕΕ,
- έχοντας υπόψη τη Διακήρυξη της Χιλιετίας των Ηνωμένων Εθνών της 8ης Σεπτεμβρίου 2000,
- έχοντας υπόψη τη διακήρυξη του Παρισιού του 2005, το πρόγραμμα δράσης της Άκρα του 2008 και την παγκόσμια εταιρική σχέση για την αποτελεσματικότητα της συνεργασίας για την ανάπτυξη του 2011,
- έχοντας υπόψη την κοινή δήλωση του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών συνεργομένων στα πλαίσια του Συμβουλίου, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την αναπτυξιακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Η Ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη¹,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2011, με τίτλο «Αύξηση του αντίκτυπου της αναπτυξιακής πολιτικής της ΕΕ: ένα πρόγραμμα δράσης για αλλαγή» (COM(2011)0637),
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2012, με τίτλο «Αύξηση του αντίκτυπου της αναπτυξιακής πολιτικής της ΕΕ: ένα πρόγραμμα δράσης για αλλαγή²»,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών συνελθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου της 15ης Μαΐου 2007 σχετικά με κώδικα δεοντολογίας της ΕΕ για τη συμπληρωματικότητα και τον καταμερισμό εργασίας στην αναπτυξιακή πολιτική³,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 28ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με «περισσότερη και καλύτερη συνεργασία: η δέσμη μέτρων 2006 για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας της ΕΕ⁴»,

¹ ΕΕ C 46 της 24.2.2006, σ. 1.

² Έγγραφο 9369/12.

³ Έγγραφο 9558/07.

⁴ ΕΕ C 306 E της 15.12.2006, σ. 373.

- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 22ας Μαΐου 2008 σχετικά με την παρακολούθηση της Διακήρυξης του Παρισιού του 2005 για την αποτελεσματικότητα της αναπτυξιακής βοήθειας¹,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 25ης Οκτωβρίου 2011 σχετικά με το τέταρτο φόρουμ υψηλού επιπέδου για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας²,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα της 17ης Νοεμβρίου 2009 του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων και Εξωτερικών Σχέσεων σχετικά με ένα επιχειρησιακό πλαίσιο ως προς την αποτελεσματικότητα της βοήθειας³,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων (υπουργοί Ανάπτυξης) της 14ης Ιουνίου 2010 για τον καταμερισμό της εργασίας μεταξύ χωρών⁴, στα οποία πραγματοποιούνται προσθήκες και αλλαγές στο επιχειρησιακό πλαίσιο ως προς την αποτελεσματικότητα της βοήθειας,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων (υπουργοί Ανάπτυξης) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 σχετικά με την αμοιβαία ευθύνη και διαφάνεια: ένα τέταρτο κεφάλαιο για το επιχειρησιακό πλαίσιο της ΕΕ σχετικά με την αποτελεσματικότητα της βοήθειας⁵,
- έχοντας υπόψη το ενοποιημένο κείμενο του επιχειρησιακού πλαισίου ως προς την αποτελεσματικότητα της βοήθειας που εγκρίθηκε από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 11 Ιανουαρίου 2011⁶,
- έχοντας υπόψη την έκθεση του Οκτωβρίου του 2009 με τίτλο «Aid Effectiveness Agenda: Benefits of a European Approach» (Θεματολόγιο για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας: πλεονεκτήματα μιας ευρωπαϊκής προσέγγισης), που καταρτίστηκε κατόπιν εντολής της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης της Επιτροπής⁷,
- έχοντας υπόψη την τελική έκθεση του Μαρτίου του 2011 με τίτλο «Joint Multiannual Programming» (Κοινός πολυετής προγραμματισμός), που καταρτίστηκε κατόπιν εντολής της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης της Επιτροπής⁸,
- έχοντας υπόψη την έκθεση «Final Report on the Evaluation of the Paris Declaration: Phase 2» (Τελική έκθεση αξιολόγησης της Διακήρυξης του Παρισιού: Φάση 2), που δημοσιεύθηκε τον Μάιο του 2011,
- έχοντας υπόψη την έκθεση για το κόστος της «μη Ευρώπης» (Cost of Non-Europe Report) με τίτλο «Increasing coordination between EU donors» (Αύξηση του συντονισμού των δωρητών της ΕΕ), που υποβλήθηκε στην Επιτροπή Ανάπτυξης στις 10 Ιουλίου 2013,

¹ EE C 279 E της 19.11.2009, σ. 100.

² EE C 131 E της 8.5.2013, σ. 80.

³ Έγγραφο 15912/09.

⁴ Έγγραφο 11081/10.

⁵ Έγγραφο 17769/10.

⁶ Έγγραφο 18239/10.

⁷ Έργο αριθ. 2008/170204 - Έκδοση 1.

⁸ Έργο αριθ. 2010/250763 - Έκδοση 1.

- έχοντας υπόψη την απόφαση του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 2010 για τον καθορισμό της οργάνωσης και της λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (2010/427/ΕΕ)¹, και ειδικότερα το άρθρο 9 (Μηχανισμοί εξωτερικής δράσης και προγραμματισμός),
 - έχοντας υπόψη τα άρθρα 42 και 48 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Ανάπτυξης και τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων (Α7-0393/2013),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι πρόσφατες εκτιμήσεις που παρουσιάζονται στην προαναφερθείσα έκθεση για το κόστος της «μη Ευρώπης» καταδεικνύουν ότι θα μπορούσαν να εξοικονομηθούν έως και 800 εκατομμύρια EUR ετησίως από τη μείωση του κόστους των συναλλαγών εάν η ΕΕ και τα κράτη μέλη της επικέντρωναν τις προσπάθειές τους για παροχή βοήθειας σε λιγότερες χώρες και δραστηριότητες· και ότι θα μπορούσαν να εξοικονομηθούν επιπλέον 8,4 δισεκατομμύρια EUR ετησίως εάν υπήρχε πλήρης συντονισμός της κατανομής ανά χώρα και μόνος στόχος της κατανομής ήταν η μείωση της φτώχειας·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σε ένα πλαίσιο όπου εν γένει έχει σημειωθεί περιορισμένη πρόοδος ως προς την επίτευξη του στόχου των Ηνωμένων Εθνών για την παροχή ποσοστού 0,7% του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος ως επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας έως το 2015, η επίτευξη αποτελεσματικότερου συντονισμού σε επίπεδο ΕΕ αποτελεί ζήτημα μέγιστης σημασίας·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, με δεδομένες τις αλλαγές στα διεθνή δημογραφικά στοιχεία και τη μεγαλύτερη μελλοντική αλληλεξάρτηση μεταξύ αυτού που αποτελεί σήμερα τον αναπτυσσόμενο κόσμο και της ΕΕ στο σύνολό της, η αύξηση της αποδοτικότητας όσον αφορά τις δαπάνες για αναπτυξιακή βοήθεια θα ενισχύσει την αποτελεσματικότητα της επιτόπιας συνδρομής και θα έχει το πρόσθετο πλεονέκτημα της προώθησης μεγαλύτερου αμοιβαίου σεβασμού στο μέλλον·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η συντονισμένη δράση από το σύνολο της ΕΕ, κυρίως μέσω της σύστασης μιας επιτροπής αποτελούμενης από εκπροσώπους της Επιτροπής, του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, διαθέτει προστιθέμενη αξία που, από άποψη πολιτικής και οικονομικής μόχλευσης, είναι μεγαλύτερη από το άθροισμα των μεμονωμένων δράσεων των 28 κρατών μελών της και της Επιτροπής
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα πρέπει να εξακολουθήσουν να αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση όσον αφορά τη μείωση του κατακερματισμένου χαρακτήρα της βοήθειας υλοποιώντας στο έπακρο τις διεθνείς δεσμεύσεις για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας και της ανάπτυξης που ανελήφθησαν στο Παρίσι, την Άκρα και το Μπουσάν και με βάση την πρόοδο που έχει σημειωθεί στην τρέχουσα διαδικασία κοινού προγραμματισμού·
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο συντονισμός των δωρητών της ΕΕ πρέπει να συμβάλει στο στόχο για τερματισμό όλων των επίσημων και ανεπίσημων μορφών εξαρτημένης βοήθειας και για μετατροπή του «Θεματολογίου για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας» σε «Θεματολόγιο για την αποτελεσματικότητα της ανάπτυξης»·

¹ ΕΕ L 201 της 20.5.2010, σ. 3.

- Z. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι πρωτοβουλίες της ΕΕ για την ενίσχυση του συντονισμού των δωρητών έχουν κυρίως εθελοντικό, μη δεσμευτικό χαρακτήρα και ότι ο κώδικας δεοντολογίας της ΕΕ για τη συμπληρωματικότητα και τον καταμερισμό εργασίας στην αναπτυξιακή πολιτική απέφερε περιορισμένα αποτελέσματα·
- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι Συνθήκες παρέχουν στην ΕΕ τη νομική βάση για την ενίσχυση της συνεκτικότητας και της αποτελεσματικότητας της εξωτερικής δράσης της ΕΕ·
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Επιτροπή θα πρέπει να αποτελέσει την κινητήριο δύναμη πίσω από την πλήρη υλοποίηση του θεματολογίου για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας και της ανάπτυξης σε επίπεδο ΕΕ·
1. καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να τιμήσουν τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν στο πλαίσιο της διακήρυξης του Παρισιού, του προγράμματος δράσης της Άκρα και της παγκόσμιας εταιρικής σχέσης του Μπουσάν για αποτελεσματική αναπτυξιακή συνεργασία, τα κύρια εμπόδια στην υλοποίηση των οποίων είναι η έλλειψη πολιτικής βούλησης, η γραφειοκρατία και το υψηλό κόστος των συναλλαγών· υπενθυμίζει, στο πλαίσιο αυτό, ότι μία βασική προϋπόθεση για την υλοποίηση του «Θεματολογίου για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας» είναι η πλήρης υιοθέτηση της αρχής της «δημοκρατικής κυριότητας», που συνεπάγεται ότι οι αναπτυξιακές στρατηγικές ασκούνται από τις χώρες και αντικατοπτρίζουν τη δέσμευση όλων των εθνικών φορέων·
 2. καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να αξιοποιήσουν πλήρως τις νομικές διατάξεις της ΣΛΕΕ σχετικά με την ανάπτυξη, οι οποίες ζητούν συμπληρωματικότητα μεταξύ της ΕΕ και των κρατών μελών της στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη (άρθρα 208 και 210 ΣΛΕΕ), ούτως ώστε να ενισχυθεί ο αποτελεσματικός συντονισμός μεταξύ των δωρητών της ΕΕ·
 3. ζητεί αποτελεσματικότερο συντονισμό από την ΕΕ και τα κράτη μέλη της μέσω, μεταξύ άλλων, του κοινού προγραμματισμού, συμπεριλαμβανομένου του καταμερισμού της εργασίας εντός των χωρών προκειμένου να αποφεύγεται η αλληλοεπικάλυψη των δράσεων και το υψηλό κόστος των συναλλαγών· επιμένει επίσης στην ανάγκη να αναλυθούν προσεκτικά οι ανάγκες της ιδιαίτερης κατάστασης κάθε δικαιούχου χώρας, διασφαλίζοντας ότι τα χρηματοδοτούμενα έργα εντάσσονται στην τοπική οικονομία και ωφελούν εκείνους που έχουν την μεγαλύτερη ανάγκη·
 4. ζητεί αποτελεσματικότερο συντονισμό του καταμερισμού της εργασίας μεταξύ των χωρών από την ΕΕ και τα κράτη μέλη της προκειμένου να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα των «χαϊδεμένων» («aid darlings») και των «ορφανών» χωρών ως προς την βοήθεια· τονίζει ότι η πολιτική της ΕΕ σχετικά με τον καταμερισμό της εργασίας πρέπει να διασφαλίζει ότι αντιμετωπίζονται πλήρως οριζόντια ζητήματα, όπως τα ανθρώπινα δικαιώματα, η ισότητα των φύλων και η κλιματική αλλαγή· τονίζει επίσης ότι ο στόχος της αύξησης του αντίκτυπου της βοήθειας και της επίτευξης περισσότερων αποτελεσμάτων και μεγαλύτερης οικονομικής απόδοσης δεν πρέπει να οδηγήσει σε μια αναπτυξιακή πολιτική αποφυγής των κινδύνων, η οποία θα εστιάζει μόνο σε «εύκολες χώρες»·
 5. ζητεί να επανεξετασθούν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της ΕΕ και των κρατών μελών της στην κατανομή καθηκόντων στον αναπτυξιακό τομέα, μέσω αξιολόγησης των ισχυρών σημείων και των αδυναμιών, με τη συμμετοχή του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους (ή της Επιτροπής), καθώς και άλλων δωρητών και χωρών εταίρων·

6. σημειώνει, όμως, ότι απαιτείται επίσης καλύτερος συντονισμός με τη διεθνή κοινότητα και, ακόμη σημαντικότερο, με τους τοπικούς φορείς και ιδίως με τις τοπικές κυβερνήσεις, τα εθνικά κοινοβούλια, την κοινωνία των πολιτών και τις ΜΚΟ· υπενθυμίζει ότι ο αναπτυξιακός στόχος της Χιλιετίας αριθ. 8, «διαμόρφωση μιας συνολικής εταιρικής σχέσης για την ανάπτυξη», ενθαρρύνει την ευρεία συμμετοχή και την στενή συνεργασία μεταξύ όλων των αναπτυξιακών παραγόντων·
7. τονίζει ότι, με την ομαδοποίηση των πόρων που παρέχουν οι χώρες-δωρητές, οι πολυμερείς αναπτυξιακοί οργανισμοί έχουν τη δυνατότητα να αυξήσουν την αποδοτικότητα της βοήθειας και να μεγιστοποιήσουν την αποτελεσματικότητά της· σημειώνει ότι η χρήση πόρων που διατίθενται από διεθνείς οργανισμούς βοηθά επίσης τους δωρητές να ανταλλάσσουν πληροφορίες για τις αναπτυξιακές δραστηριότητες, με αποτέλεσμα μεγαλύτερη διαφάνεια και λογοδοσία·
8. τονίζει ότι είναι σημαντικό να υποστηρίζεται η ανάπτυξη των ικανοτήτων των χωρών αυτών, ούτως ώστε να μπορούν να αποκτήσουν τις δεξιότητες, την τεχνογνωσία και τους θεσμούς που απαιτούνται για την αποτελεσματική διαχείριση της ανάπτυξής τους· δίνει έμφαση στη σημασία του ελεύθερου εμπορίου, της οικονομίας της αγοράς και της επιχειρηματικότητας, για να μπορέσουν οι ίδιες οι αναπτυσσόμενες χώρες να καταπολεμήσουν τη φτώχεια και έτσι να δημιουργήσουν βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη και να μειώσουν την εξάρτησή τους από τη βοήθεια· τονίζει επίσης τη σημασία της προαγωγής και προάσπισης της χρηστής διακυβέρνησης και υπογραμμίζει ότι είναι σημαντικό οι αρχές στις χώρες αποδέκτες να καταπολεμήσουν τη διαφθορά και να αναπτύξουν τις δημοσιονομικές τους υποδομές για να μπορούν να διασφαλίζουν τα φορολογικά τους έσοδα και να πατάξουν τη φοροδιαφυγή και την παράνομη εκροή κεφαλαίων·
9. δίνει έμφαση στον ολοένα μεγαλύτερο ρόλο των μη παραδοσιακών δωρητών, καθώς και των επενδύσεων του ιδιωτικού τομέα και των φιλανθρωπικών χρηματοοικονομικών ροών προς τις αναπτυσσόμενες χώρες, που προσθέτουν νέες προκλήσεις όσον αφορά το συντονισμό· θεωρεί ότι το νέο πλαίσιο για το συντονισμό των δωρητών της ΕΕ όσον αφορά την αναπτυξιακή βοήθεια πρέπει επίσης να διερευνήσει τις δυνατότητες για την ενσωμάτωση των πτυχών αυτών, με βάση τις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί με τη σύμπραξη του Μπουσάν για αποτελεσματική αναπτυξιακή συνεργασία·
10. υπογραμμίζει την ιδιαίτερη σημασία μιας διαφοροποιημένης προσέγγισης της αποτελεσματικότητας της βοήθειας που θα λαμβάνει υπόψη το επίπεδο ανάπτυξης των χωρών εταίρων (χώρες λιγότερο ανεπτυγμένες, εύλωτες ή μεσαίου εισοδήματος) καθώς και τις ιδιαίτερες ανάγκες τους· η διαφοροποιημένη αυτή προσέγγιση πρέπει να βασίζεται σε πολυδιάστατους δείκτες ανάπτυξης πέρα από το ΑΕγχΠ, που λαμβάνουν υπόψη την φτώχεια, την ανισότητα και την ευπάθεια εντός των χωρών·
11. καλεί τα κράτη μέλη να αξιοποιήσουν πλήρως τα νέα ηλεκτρονικά εργαλεία για το συντονισμό έργων, όπως η επίσημη βάση δεδομένων για την αναπτυξιακή βοήθεια στη Μοζαμβίκη (Official Development Assistance to Mozambique Database -ODAMoz), της οποίας η δημιουργία χρηματοδοτήθηκε από την ΕΕ·
12. καλεί την ΕΕ να διασφαλίσει ότι οι δεσμεύσεις όσον αφορά την αποτελεσματικότητα της βοήθειας και της ανάπτυξης αντικατοπτρίζονται πλήρως σε όλους τους χρηματοδοτικούς μηχανισμούς που σχετίζονται με την αναπτυξιακή συνεργασία·

13. τονίζει ότι, με δεδομένους τους περιορισμούς που αντιμετωπίζουν οι εθνικοί προϋπολογισμοί και ο προϋπολογισμός της ΕΕ λόγω των οικονομικών δυσκολιών και εξαιτίας της διογκούμενης πολιτικής ανησυχίας σχετικά με την επίτευξη αποτελεσματικότερης διάθεσης κονδυλίων για αναπτυξιακούς σκοπούς, ο βελτιωμένος συντονισμός των δωρητών συνιστά επιτακτική ανάγκη και η ΕΕ θα πρέπει να διαδραματίσει καίριο ρόλο στην προώθησή του, ενώ ο συντονισμός πρέπει να καλύπτει όλες τις σημαντικές πτυχές όλων των αναπτυξιακών έργων, συμπεριλαμβανομένου του σχεδιασμού, της παρακολούθησης και της αξιολόγησης αυτών·
14. εκτιμά ότι, εξαιτίας της εθελοντικής, μη δεσμευτικής φύσης τους, οι τρέχουσες πρωτοβουλίες της ΕΕ για την ενίσχυση του συντονισμού των δωρητών δεν έχουν αξιοποιήσει στο έπακρο το πλήρες δυναμικό της ΕΕ και των κρατών μελών της σε σχέση με την επίτευξη μεγαλύτερης αποτελεσματικότητας και αποδοτικότητας της αναπτυξιακής της βοήθειας· ως εκ τούτου, καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να θεσπίσουν ένα νέο μέσο συντονισμού με τη μορφή κανονισμού·
15. ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει, κατά προτίμηση έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015 και σε κάθε περίπτωση το αργότερο έως το πρώτο εξάμηνο του 2016, με βάση τα άρθρα 209 και 210 της ΣΛΕΕ, πρόταση για πράξη σχετικά με τις κανονιστικές πτυχές του συντονισμού των δωρητών της ΕΕ όσον αφορά την αναπτυξιακή βοήθεια, ύστερα από την έγκριση και θέση σε εφαρμογή ενός χάρτη πορείας προκαταρκτικών ενεργειών για την θέση σε ισχύ των κανονιστικών αυτών πτυχών, σύμφωνα με τις λεπτομερείς συστάσεις που επισυνάπτονται στο παράρτημα του παρόντος·
16. ζητεί από την Επιτροπή και την ΕΥΕΔ να αξιολογήσουν αυτόν το χάρτη πορείας με βάση ένα σύνολο εκ των προτέρων συμφωνηθέντων δεικτών. Στη διαδικασία αυτή οι συμμετέχοντες θα είναι αφενός οι αντιπροσωπείες της ΕΕ από κοινού με τις διπλωματικές αντιπροσωπείες των κρατών μελών στις χώρες εταίρους και αφετέρου η ΓΔ DEVCO και η ΕΥΕΔ από κοινού με τους εκπρόσωπους των κρατών μελών, και στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής η Επιτροπή και η ΕΥΕΔ θα υποβάλουν εκθέσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, για να συμφωνήσουν σχετικά με την εφαρμογή του χάρτη πορείας
17. διαπιστώνει ότι οι συστάσεις αυτές σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα και την αρχή της επικουρικότητας·
18. εκτιμά ότι η ζητούμενη πρόταση δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις·
19. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα καθώς και τις επισυναπτόμενες λεπτομερείς συστάσεις στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο.

**ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ
ΖΗΤΟΥΜΕΝΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ**

Σύσταση 1 (σχετικά με τον στόχο και το πεδίο εφαρμογής του προς έγκριση κανονισμού)

Στόχος του κανονισμού θα πρέπει να είναι η κωδικοποίηση και η ενίσχυση των μηχανισμών και των πρακτικών για τη διασφάλιση της καλύτερης συμπληρωματικότητας και του αποτελεσματικού συντονισμού της αναπτυξιακής βοήθειας. Το πεδίο εφαρμογής του θα πρέπει να παρέχει κατάλληλη λύση στο ζήτημα της αύξησης της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας της αναπτυξιακής βοήθειας της ΕΕ.

Ο κανονισμός θα πρέπει να ισχύει για τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα της ΕΕ.

Σύσταση 2 (σχετικά με τις γενικές αρχές που θα πρέπει να διέπουν τον συντονισμό μεταξύ των δωρητών της ΕΕ)

Ο κανονισμός θα πρέπει να κωδικοποιεί τις ακόλουθες αρχές:

- Ανάλυση ευθύνης: Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της πρέπει να σέβονται την ηγεσία των χωρών εταίρων και να ευθυγραμμίζονται με τις στρατηγικές της κεντρικής διοίκησης. Θα πρέπει να προβαίνουν, κατά περίπτωση, σε δράσεις που βοηθούν στην ενίσχυση της ικανότητας των χωρών εταίρων να ηγούνται επιχειρησιακών πλαισίων για τον συντονισμό των δωρητών.
- Εναρμόνιση: Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα πρέπει να εφαρμόσουν κοινές ρυθμίσεις σε επίπεδο χωρών όσον αφορά τον προγραμματισμό (κοινός προγραμματισμός) και να συνεργαστούν με σκοπό τη μείωση του αριθμού των ξεχωριστών, συχνά αλληλεπικαλυπτόμενων, επιτόπιων αποστολών και διαγνωστικών ελέγχων. Θα πρέπει επίσης να εκχωρούν εξουσίες στους κύριους δωρητές για την εκτέλεση δράσεων για τις οποίες ένας εξ αυτών διαθέτει συγκριτικό πλεονέκτημα σε επίπεδο συγκεκριμένου τομέα ή χώρας.
- Ευθυγράμμιση: Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα πρέπει να βασίζονται στην ευρύτερη υποστήριξή τους (στρατηγικές ανά χώρα, διάλογοι πολιτικής και προγράμματα αναπτυξιακής συνεργασίας) στις εθνικές αναπτυξιακές στρατηγικές των εταίρων και στους περιοδικούς ελέγχους προόδου ως προς την υλοποίηση των στρατηγικών αυτών. Προκειμένου να μειωθεί ο επαχθής χαρακτήρας της διαχείρισης της βοήθειας, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά προτεραιότητα τα συστήματα σε επίπεδο χώρας. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα πρέπει να αποφεύγουν τη δημιουργία ειδικών δομών για την καθημερινή διαχείριση και υλοποίηση των χρηματοδοτούμενων μέσω αναπτυξιακής βοήθειας έργων και προγραμμάτων.
- Προβλεψιμότητα των κονδυλίων: Προκειμένου να επιτευχθεί ο αποτελεσματικός συντονισμός των προσπαθειών τους στον τομέα της ανάπτυξης, η ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα πρέπει να παρέχουν στις αναπτυσσόμενες χώρες έγκαιρη πληροφόρηση σχετικά με τις μελλοντικές δαπάνες ή/και τα σχέδια υλοποίησής τους, με ενδεικτικές κατανομές

των πόρων, που θα παρέχουν τη δυνατότητα στις χώρες εταίρους να τις ενσωματώνουν στον μεσοπρόθεσμο προγραμματισμό τους.

- Διαφάνεια και αμοιβαία λογοδοσία: Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα πρέπει να συνεργαστούν με τις χώρες εταίρους για τη θέσπιση κοινά συμφωνημένων πλαισίων που θα παρέχουν αξιόπιστες εκτιμήσεις των επιδόσεων, της διαφάνειας και της λογοδοσίας των συστημάτων σε επίπεδο χώρας και για τη βελτίωση της διάθεσης δεδομένων σε χώρες εταίρους καθώς και της ποιότητας αυτών. Θα πρέπει να προωθηθούν περαιτέρω βασικές πρωτοβουλίες που βοηθούν στην επίτευξη των εν λόγω στόχων, όπως η «εγγύηση της ΕΕ για τη διαφάνεια» και η πρωτοβουλία για τη διαφάνεια της διεθνούς βοήθειας.
- Διαφοροποιημένη προσέγγιση: Κατά την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού, θα πρέπει να επιδιώκεται διαφοροποιημένη προσέγγιση βάσει του αναπτυξιακού πλαισίου και των αναγκών, η οποία θα παρέχει στις χώρες και τις περιφέρειες εταίρους ειδικά προγράμματα προσαρμοσμένα στις ανάγκες, τις στρατηγικές, τις προτεραιότητες και τις υλικές τους δυνατότητες.
- Έλεγχος, αξιολόγηση και συζήτηση των αποτελεσμάτων: Η ΕΕ θα πρέπει να παρακολουθεί και να υποβάλλει εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού. Θα πρέπει να υποβάλλονται σε ετήσια βάση εκθέσεις σχετικά με τις αναληφθείσες δράσεις προς τα εθνικά κοινοβούλια και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Σύσταση 3 (σχετικά με τον κοινό προγραμματισμό)

Ο κανονισμός θα πρέπει να κωδικοποιεί τη δέσμευση της ΕΕ και των κρατών μελών της για αύξηση της συμμετοχής τους στον κοινό πολυετή προγραμματισμό σε συνάρτηση με τις αναπτυξιακές στρατηγικές των χωρών εταίρων, συμπεριλαμβανομένου, στον μέγιστο δυνατό βαθμό, του συγχρονισμού με τον προγραμματισμό σε επίπεδο χωρών εταίρων. Το κοινό πλαίσιο προγραμματισμού αποτελεί πρακτικό εργαλείο για την πρόοδο όσον αφορά τον καταμερισμό της εργασίας και θα πρέπει να συμπληρώνει και να ενισχύει τις υφιστάμενες ρυθμίσεις συντονισμού των δωρητών με σκοπό την αποφυγή τυχόν άσκοπων παράλληλων διαδικασιών.

Ο κανονισμός θα πρέπει να διασφαλίζει την ενεργό παρακολούθηση από την ΕΕ της προόδου που σημειώνεται σε επίπεδο χώρας και σε επίπεδο έδρας προκειμένου να διαπιστώνεται ότι σημειώνεται σταθερή πρόοδος σε σχέση με τις τρέχουσες δεσμεύσεις και ότι δίδεται η δέουσα συνέχεια στους χάρτες πορείας για την υλοποίηση του κοινού πλαισίου προγραμματισμού της ΕΕ.

Σύσταση 4 (σχετικά με τον καταμερισμό της εργασίας)

Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της έχουν αναπτύξει ένα ευρύ φάσμα κατευθυντήριων αρχών σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να πραγματοποιείται αποτελεσματικά ο καταμερισμός της εργασίας. Ο κώδικας δεοντολογίας της ΕΕ για τη συμπληρωματικότητα και τον καταμερισμό εργασίας στην αναπτυξιακή πολιτική παρέχει καθοδήγηση στην ΕΕ και στα κράτη μέλη της και θα πρέπει να εφαρμοσθεί άμεσα σε όλες τις χώρες εταίρους.

Σύσταση 4.1: σχετικά με τον καταμερισμό της εργασίας εντός των χωρών

Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα πρέπει να μειώσουν το κόστος των συναλλαγών περιορίζοντας τον αριθμό των δωρητών της ΕΕ που συμμετέχουν ενεργά σε δραστηριότητες που αφορούν τον διάλογο πολιτικής και τη συνεργασία σε επίπεδο τομέα. Προκειμένου να επιτευχθεί αυτό, θα πρέπει να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν σχέδια αποχώρησης ανά τομέα για καλύτερη εστίαση σε τομείς, βάσει διαλόγου με τις κυβερνήσεις των χωρών εταίρων και άλλους δωρητές, καθώς και βάσει ανάλυσης του αντίκτυπου πιθανών κενών χρηματοδότησης.

Σύσταση 4.2: σχετικά με τον καταμερισμό της εργασίας μεταξύ των χωρών

Με σκοπό τη μείωση του κατακερματισμού της βοήθειας μεταξύ των χωρών και του αυξανόμενου αριθμού των δωρητών, η ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι κατανομές ανά χώρα πραγματοποιούνται βάσει πληροφόρησης, λαμβάνοντας μεταξύ άλλων υπόψη τις προθέσεις των άλλων κρατών μελών και τις δυνατότητες για αντίκτυπο στην ΕΕ. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιδιώκουν την καλύτερη γεωγραφική συγκέντρωση, ενώ η Επιτροπή θα διαδραματίζει συντονιστικό ρόλο, ιδίως στις «ορφανές» χώρες. Εν προκειμένω, οι κοινές αναλύσεις και στρατηγικές της ΕΕ που αφορούν τόσο τις «χαϊδεμένες» όσο και τις «ορφανές» χώρες θα μπορούσαν να αποτελέσουν βάση για τον καλύτερο καταμερισμό της εργασίας μεταξύ των χωρών.

Σύσταση 5 (σχετικά με την παρακολούθηση της προόδου σε επίπεδο έδρας και χώρας)

Ο κανονισμός θα πρέπει να κωδικοποιεί τους μηχανισμούς υποβολής στοιχείων προόδου ως προς την αύξηση του συντονισμού των δωρητών σε επίπεδο χώρας, συμπεριλαμβανομένων μεταξύ άλλων: α) αναλυτικών πληροφοριών σχετικά με όλες τις συναφείς ροές βοήθειας· β) της προόδου ως προς τις διαδικασίες κοινού προγραμματισμού, επιστώντας ιδιαίτερη προσοχή στον καταμερισμό της εργασίας· γ) στοιχείων που αποδεικνύουν τη μείωση του κόστους των συναλλαγών μέσω του καταμερισμού της εργασίας· και δ) της συνεκτίμησης του κοινού προγραμματισμού και της διάστασης του καταμερισμού της εργασίας στις διαδικασίες στρατηγικού σχεδιασμού.

Οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει να είναι διαθέσιμες στις χώρες εταίρους, ώστε να μπορούν να αναφέρονται σε αυτές στα έγγραφα που συνοδεύουν τον εθνικό προϋπολογισμό τους, διευκολύνοντας έτσι τη διαφάνεια έναντι των κοινοβουλίων, της κοινωνίας των πολιτών και άλλων σχετικών ενδιαφερόμενων μερών.

Σύσταση 6 (σχετικά με τη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στην παρακολούθηση του συντονισμού των δωρητών)

Ο κανονισμός θα πρέπει να περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με την αύξηση της συμμετοχής των εθνικών κοινοβουλίων στην παρακολούθηση του συντονισμού των δωρητών. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να πραγματοποιούνται ετήσιες συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων με σκοπό την αξιολόγηση της προόδου και τη συζήτηση των αποτελεσμάτων.

Σύσταση 7 (σχετικά με την ετήσια έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο)

Ο κανονισμός θα πρέπει να περιλαμβάνει διατάξεις για την αξιολόγηση μέσω ετήσιας έκθεσης. Η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει την πρόοδο που θα σημειώνεται με την εφαρμογή των μέτρων που θα λαμβάνονται δυνάμει του κανονισμού και να υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, καθώς και στην επιτροπή που αναφέρεται στη σύσταση 9,

ετήσια έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού και τα αποτελέσματα όσον αφορά τον συντονισμό της βοήθειας που παρέχεται μέσω της ΕΕ.

Η έκθεση αυτή θα πρέπει να διαβιβάζεται επίσης στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών.

Η ετήσια έκθεση θα πρέπει να βασίζεται σε πληροφορίες που θα αφορούν το προηγούμενο έτος και θα παρέχονται από την κεντρική έδρα και επιτόπου. Θα πρέπει να αξιολογεί τα αποτελέσματα των προσπαθειών ενίσχυσης του συντονισμού των αναπτυξιακών πολιτικών της ΕΕ και των κρατών μελών της, χρησιμοποιώντας στον βαθμό του δυνατού ειδικούς και μετρήσιμους δείκτες προόδου ως προς την υλοποίηση των στόχων του κανονισμού.

Σύσταση 8 (σχετικά με την επανεξέταση)

Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση στην οποία θα αξιολογείται η εφαρμογή του κανονισμού κατά την πρώτη τριετία, συνοδευόμενη, εάν απαιτείται, από νομοθετική πρόταση που θα περιέχει τις αναγκαίες τροποποιήσεις.

Σύσταση 9 (σχετικά με τη συγκρότηση συντονιστικής επιτροπής)

Ο κανονισμός θα πρέπει να περιλαμβάνει διατάξεις για τη συγκρότηση επιτροπής. Η επιτροπή αυτή θα πρέπει να εγκρίνει τον κανονισμό λειτουργίας της και θα απαρτίζεται από εκπροσώπους της Επιτροπής, του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.